

Skrytá hra práva / Playing Hide and Law

Vizuálne rozpleťanie latentnej moci zákona / A Visual Unraveling of the Latent Power of Law

Kurátor | Curator: **Avi Feldman**

Umelci | Participating artists: **Lawrence Abu Hamdan, Burak Arikan, Ariella Azoulay, Dalibor Bača, Tali Keren, Alona Rodeh, Carey Young**

Vernisáž | Opening: **10. 3. 2017, 18.00**

Miesto | Venue: tranzit/sk, Beskydská 12, Bratislava

Trvanie výstavy | Exhibition dates: 11.3. – 13.5. 2017

Otvorené | Open: streda – sobota, 14:00 – 19:00 | Wednesday – Saturday, 2-7 pm

Výstava *Skrytá hra práva* sa zameriava na problematiku zákona, konkrétne na jeho „latentnú moc“. Snaží sa hľadať a predostrieť nové nazeranie na právo prostredníctvom postrehov súčasných umelcov. Jej zámerom tak je poukázať na jednu z najdôležitejších vlastností práva a všetkých právnych systémov, teda na skutočnosť, že ide o skryté, maskované systémy moci a ovládania. Výstava odvodzuje svoju štruktúru od opozície viditeľnosti a neviditeľnosti, prítomnosti a neprítomnosti, čím chce vytvárať priestor, v ktorom možno právo otvorene a priamo skúmať. Chce pritom diváčkam a divákovi ponúknuť aktívnu rolu, skrze ktorú je možné získať povedomie o právnych i umeleckých taktikách a mechanizmoch kamufláže a transparentnosti. Zároveň privádza pozornosť k dôležitému trendu súčasnosti, ktorým je rozmazávanie hraníc medzi politikou, právom, ekonomikou a spoločnosťou. Výstava teda chce naznačiť, že v digitálnej a globálnej ére, v ktorej žijeme, je čoraz viac potrebné skúmať jej pôsobenie a dopad na našu schopnosť porozumieť tomu, ako právo podmieňuje všetky aspekty našich životov.

V dobe nadmerného šírenia obrazov a zvukov prostredníctvom rastúceho počtu sociálnych a mediálnych platforiem sú pod neustálym tlakom základné ľudské práva ako je sloboda prejavu alebo sloboda pohybu. Za dozvukov Brexitu, amerických prezidentských volieb a globálnej vojny, ktorú Trumpova administratíva vyhlásila ženám a menšinám, možno výstavu chápať ako skromný príspevok k reformulácii politického umenia ako takeého, ktoré sa domáha vzájomnej interakcie medzi právom a umením. Dnes je možno viac než kedy predtým potrebné navzájom prepájať právo a umenie a prispieť tak k prehodnoteniu týchto dvoch oblastí v ich trvajúcim boji za spravodlivosť.

Takéto ponímanie vizuálneho aktivizmu môže nachádzať svoj výraz v rôznych umeleckých médiách a intervenciách. **Lawrence Abu Hamdan** vo svojej práci skúma úlohu zvuku a reči v súdnej sieni. **Ariella Azoulay** volá po prehodnotení Deklarácie ľudských práv ako nikdy sa nekončiacieho procesu tvorby práva. Práca **Tali Keren** sa zaoberá ratifikáciou mestského územného plánu prostredníctvom aktu spievania. **Alona Rodeh** vytvorila pre túto výstavu sochu, alegóriu práva, v ktorej sa prekrýva obraz bohyně Justície s obrazom Šaša. Aktívna mapa, ktorú **Burak Arikan** návštevníckam a návštevníkom ponúka, odhaľuje medzinárodné súvislosti medzi jednotlivými trestnými systémami. **Carey Young** nás vedľa toho vyzýva, aby sme sa pozreli bližšie na to, ako sa píše a interpretuje zákon. A napokon, **Dalibor Bača** vo svojej práci prepája výstavu a výstavný priestor s jeho bezprostredným okolím, čím nás nabáda k zamysleniu sa nad tým, čo vlastne o našom bezprostrednom (právnom) prostredí vieme a ako vlastne chceme vzhľadom na lokálne i globálne právne systémy pretvárať spoločnosť.

* * *

Playing Hide and Law seeks to expose the latent power of the law. Through the perception of contemporary artists, it searches for and attempts to present new images of the law. By doing so, the exhibition tackles one of the most important characterizations of the law and any legal system, that is, a hidden, undercover system of power and control. Structured on the crux of visibility vs. non-visibility and presence vs. absence, the exhibition is a space in which law can be openly and directly

investigated. It suggests an active role for the viewer through which one becomes aware of both the legal and artistic tactics and mechanisms of disguise and transparency, and points to the crucial condition in which the borders between politics, law, economics and society are continuously blurred. In this digital and globalized era in which we live, the exhibition suggests that it is increasingly vital to examine the consequences and effects it holds on our power to comprehend how law determines every aspect of our lives.

In these days of the massive sharing of images and sounds through a growing number of social and media platforms, basic human rights such as freedom of speech and freedom of movement are being put to the test. In the aftermath of Brexit and the US elections and the global war declared by the Trump administration on women and minorities, the exhibition can be perceived as a modest contribution to the re-formulation of political art which demands an engagement between law and art. Now, perhaps more than ever, there is a need to link law and art in order to spur new theoretical and practical measures redefining both spheres in the struggle for justice.

This sense of visual activism is expressed in a variety of artistic mediums and interventions: **Lawrence Abu Hamdan** questions the role of sound and speech in the court room; **Ariella Azoulay** calls for a reassessment of the Declaration of Human Rights as a never ending process in the creation of rights in the context of an art exhibition; **Tali Keren** tackles the legal ratification of a city urban plan through the act of singing; **Alona Rodeh** created a newly commissioned sculpture in which the image of Lady Justice is juxtaposed with that of the Jester; **Burak Arikan**, offers the spectator an active map through which the international relations of the penal system is discovered; On the other hand, **Carey Young** challenges us to re-examine the way law is written and the way it is read, while **Dalibor Bača** connects the exhibition to the immediate imagery of Bratislava as challenges us to re-think what we know of our immediate (legal) surroundings, and how we want the re-model society in relation to local and global legal systems.

* * *

Nadácia ERSTE je hlavným partnerom iniciatívy tranzit. Výstava tiež vznikla s podporou Goetheho inštitútu v Bratislave.

ERSTE Foundation is the main of tranzit. The exhibition is also supported by Goethe Institut in Bratislava.